

Σαουβέκ Κασ.
Ελφ. καλός. Σιδ. Μουσ. Βιβλ. τ. 3, σ. 103
 (1700 - 1784)

Κασάριος ο
 (αποβροχόμενος) 18αι.

α Κασάριος Βλάχος, τσού αρα το σύμφωνο φαιχάριον
 Σαυροδόν το αρά το Γρηγοριανό αχχεραλάνοντος, επ-
 ναι αβόνουσι το εν κεφάλα το Βλάχιας Πηνυμίου.

2. Βλάχος (Κασάριος)

